

at hava meg við, tí eg dugdi at spæla. Í Hvalba havi eg ongantið fingið serliga viðferð, tí eg var ein genta, tí eg mátti bara fylgja við, og tað gjørdi eg so. Skuldi eg koma á liðið, mátti eg bara kempa sum dreingirnir, og tað gjørdi eg so, sigur Halltóra.

– Eg kundi saktans fylgja við, líka til eg var 13 ár, og eg haldi, at er tað ein genta, sum tímur, so búast hon heilt sikkurt betri við at spæla saman við dreingjum. Um tú bara venur saman við gentum og tú ert tann besta, og hinar kanska eru nakrar hampuligar og nakrar, sum slett einki duga, so dregur tað ferðina niður, og so fært tú einki burturúr. Skalt tú

hinvegin sum genta spæla saman við dreingjunum, skalt tú fylgja við – so einfalt er tað.

Undir brús fyri seg

Tá vit spyrja, hvussu tað er við at blanda gentur og dreingir saman, er Halltóra Joensen ikki í iva, men er sera avgjørd um, hvat hon heldur um tað:

– Mín meining er, at skulu gentur gera seg galdandi, ræður um at fylgja við dreingjunum sum longst, men genturnar skulu eisini tola tað, tí summar eru ov sartar. Tú skalt tora at taka avbjóðingina upp við dreingirnar, og tú skalt tíma ordiliga væl at sparka og

ganga og mæla við einum bólti allan dagin, sigur Halltóra.

– Kanst tú tað, so góðkenna dreingirnir tað, og spælir tú líka gott ella betri enn teir, er tað eingin trupulleiki. Men teir tíma ikki at hava onkran við, sum ikki klárar seg, tí so bara seinkar tað teimum. Og eg minnst bara gott aftur á ta tíðina, tí eg var altíð inni, tá eg var á liðnum, tí eg var líka góð sum dreingirnir og viðhvørt kanska betri enn teir.

At vera genta í eini dreingjaverð, hevði tó við sær onkrar avmarkingar, tí til dømis kundi Halltóra ikki fara undir brús saman við dreingjunum.

– Men ráð vóru fyri tí, tí um vit spældu í Havn, so kundi eg bara fara í svimjihøllina at fáa mær eitt brúsbáð, og vóru vit onkrastaðni, har tað ikki bar til, so bíðaði eg bara, til vit komu umborð á Smyril. Tú mást bara ikki vera ov »diddut« til at spæla saman við dreingjunum, tí so riggar tað slett ikki, sigur Halltóra, ið flennandi minnist aftur á ta tíðina, tá hon var farin at búast.

– Tá eg byrjaði at koma upp í 11-12 ára aldur, tordu dreingirnir slett ikki at nerta við, tí teir smæddust, so tá kundi eg viðhvørt sleppa at dribla meg ígjøgnum allan vegin.

hilmarjan@sosialurin.fo

RAKAÐI HÁRIÐ AV

Hilmar Jan Hansen

Mong dømi eru um kvinnuligar fótbóltsspæl- arar, ið hava fingið gott í beinið av at vaksa upp sum partur av dreingja- fótbólti, og ein av teimum allarkendastu er enski landsliðsspælarin, 35 ára gamla Rachel Yankey, sum við sínum 129 lands- dystum er tann spælarin, ið oftast hevur umboðað Ongland á einum fót- bóltlandsliði.

– Sum smágenta elsk- aði eg at spæla fótbólt, og at spæla fótbólt alla tíð- ina. Tá so allir dreingirnir byrjaðu at spæla á lokala fótbóltsliðnum, slapp eg ikki upp í part, tí hetta var eitt dreingjalið og var altso ein genta, hevur Rachel Yankey fortalt BBC Sport um sítt fyrsta samband við skipað fót- bóltsspæl.

– Hvørki eg ella vin- menn mínir, sum vóru dreingir, kundu góðtaka hetta, og tað endaði so við, at vit rakaðu hárið av høvðinum á mær og kallaðu meg Ray. Tá bar til og eg slapp á liðið, men at eg hevði gjørt so nógv fyri tað, kostaði mær eitt ordans skeld frá mammu míni, ið helt, at nú var eg farin ov langt.

Hvussu var og ikki, so var hetta einasti mátin, skuldi Rachel sleppa at spæla fótbólt saman við teimum, hon longu frammanundan hevði sparkað saman við.

– Vit vóru bara børn, so hvørki eg ella vinmenn- inir skiltu, at eg ikki kundi sleppa upp í part, bara tí eg var ein genta, sigur Rachel, hvørs fulla navn er Rachel Aba Yankey – og tí var stutta »dreingja- navn« hennara, Ray, ein stytting við forbókstav- unum í nøvnum hennara.

Hetta lítla skálka- bragdið við navnaskift- inum og rakaða hárinum helt sær í tvey ár, til tey í felagnum funnu útav, at hon ikki var ein drongur. Tá noyddist hon at finna sær eitt gentulið at spæla

Rachel Yankey, sum rakaði hárið av sær sum átta ára gomul fyri at sleppa á eitt dreingjalið, hevur síðani vunnið fleiri meistaraheiti við Arsenal, umframt Champions League, og hon hevur enska metið í spældum landsdystum

Mynd: Polfoto

við, og restin er søga, tí hon hevur so ruddiliga skrivað seg inn í fótbólts- søgubøkurnar sum ein av allarbestu kvinnu- ligu fótbóltsspælarum í Onglandi, við nógvum meistaraheitum fyri Arsenal og enska met- inum í landsdystum.

– Tað einasta, eg kann iðra meg um, nú eg eri blivin 35 ára gomul og skjótt ikki eri so áhugaverd sum fótbóltsspælari longur, er mín vantandi útbúgving. Eg fór úr skúlanum uttan nakað prógv og uttan at vita, hvør eg var ella hvat eg ætlaði mær, so eg havi bara fótbóltin at dúvað uppá, sigur Rachel Yankey, ið enn hevur sáttmála við Arsenal fram til 1. januar 2016.

– Nú byrji eg at siggja, hví nógvir fótbóltsspæl- arar verða svartskygdir, tá teir skulu hugsa um framtíðina. Um eg spyrji meg sjálva, hvat eg eri uttan fótbóltin, eri eg mær sjálvum svar skyld- ug. Men hinvegin, so vóni eg, at eg kann gerast ung- dómsvenjari, so eg tann vegin kann vera ein fyri- mynd fyri tey ungu, sam- stundis sum eg tá kann halda fram við at gera tað, mær dámar best.

hilmarjan@sosialurin.fo